

Strona pozwana: „A.” prowadzący działalność za pośrednictwem „A.” S.A.

przy udziale: Rzecznik Praw Obywatelskich

Sentencja

- 1) Artykuł 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że treść klauzuli umowy kredytu zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem ustalającej cenę zakupu i sprzedaży waluty obcej, do której kredyt jest indeksowany, powinna, na podstawie jasnych i zrozumiałych kryteriów, umożliwić właściwie poinformowanemu oraz dostatecznie uważnemu i racjonalnemu konsumentowi zrozumienie sposobu ustalania kursu wymiany waluty obcej stosowanego w celu obliczenia kwoty rat kredytu, w taki sposób, aby konsument miał możliwość w każdej chwili samodzielnie ustalić kurs wymiany stosowany przez przedsiębiorcę.
- 2) Artykuły 5 i 6 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by sąd krajowy, który stwierdził nieuczciwy charakter warunku umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem w rozumieniu art. 3 ust. 1 tej dyrektywy, dokonał wykładni tego warunku w celu złagodzenia jego nieuczciwego charakteru, nawet jeśli taka wykładnia odpowiadałaby wspólnej woli stron.

(¹) Dz.U. C 304 z 14.9.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa – Łotwa) – „Visma Enterprise” SIA/Konkurences padome

(Sprawa C-306/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Artykuł 101 ust. 1 i 3 TFUE – Porozumienia wertykalne – Ograniczenie „ze względu na cel” lub „ze względu na skutek” – Wyłączenie – Zarejestrowanie przez dystrybutora potencjalnej transakcji z użytkownikiem końcowym – Klauzula zapewniająca dystrybutorowi „pierwszeństwo do przeprowadzenia transakcji sprzedaży” przez sześć miesięcy od zarejestrowania – Wyjątek – Sprzeciw użytkownika – Właściwość Trybunału – Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym – Ustawodawstwo krajowe dostosowujące się do rozwiązań przyjętych w prawie Unii]

(2022/C 24/08)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Visma Enterprise” SIA

Strona przeciwna: Konkurences padome

Sentencja

- 1) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że umowa zawarta pomiędzy dostawcą i dystrybutorem, zgodnie z którą przez okres sześciu miesięcy od rejestracji potencjalnej transakcji dystrybutor, który jako pierwszy zarejestrował tę potencjalną transakcję z użytkownikiem końcowym, korzysta z „pierwszeństwa do przeprowadzenia transakcji sprzedaży” z danym użytkownikiem końcowym, o ile ten ostatni nie zgłosi sprzeciwu, nie może być uznana za „porozumienie, którego celem” jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w rozumieniu tego postanowienia, chyba że można uznać, iż umowa ta ze względu na jej treść, cele i kontekst przedstawia wystarczający stopień szkodliwości dla konkurencji, żeby została tak zakwalifikowana.

W wypadku gdyby taka umowa nie stanowiła ograniczenia konkurencji „ze względu na cel” w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE, sąd krajowy powinien zbadać, czy w świetle wszystkich istotnych okoliczności sprawy w postępowaniu głównym, mianowicie w szczególności kontekstu gospodarczego i prawnego, w jakim wykonują działalność zainteresowane przedsiębiorstwa, charakteru towarów lub usług, których dana umowa dotyczy, jak również rzeczywistych warunków funkcjonowania i struktury rozpatrywanego rynku, umowa ta może zostać uznana za ograniczającą konkurencję w sposób wystarczająco odczuwalny ze względu na potencjalne lub rzeczywiste skutki.

- 2) Artykuł 101 ust. 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że umowa zawarta pomiędzy dostawcą i dystrybutorem, zgodnie z którą przez okres sześciu miesięcy od rejestracji potencjalnej transakcji dystrybutor, który jako pierwszy zarejestrował tę potencjalną transakcję z użytkownikiem końcowym, korzysta z „pierwszeństwa do przeprowadzenia transakcji sprzedaży” z danym użytkownikiem końcowym, o ile ten ostatni nie zgłosi sprzeciwu, w wypadku gdyby stanowiła porozumienie, którego „celem” lub „skutkiem” jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE, może być przedmiotem wyłączenia na podstawie ust. 3 tego postanowienia tylko wtedy, gdy spełnia określone w nim łączne przesłanki.
- 3) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że istnienie porozumienia zakazanego tym postanowieniem nie może zostać wykluczone z tego tylko powodu, iż organ odpowiedzialny za wprowadzenie w życie wspomnianego postanowienia dokonał odmiennej oceny odnoszącej się do przypisania stronom tego porozumienia odpowiedzialności za naruszenie.

(¹) Dz.U. C 304 z 14.9.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Oradea – Rumunia) – Promexor Trade SRL / Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor

(Sprawa C-358/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Harmonizacja ustawodawstw podatkowych – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Prawo do odliczenia VAT – Unieważnienie rejestracji podatnika do celów VAT – Odmowa prawa do odliczenia – Przesłanki formalne]

(2022/C 24/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Promexor Trade SRL

Strona przeciwna: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor

Sentencja

Artykuł 168, art. 213 ust. 1, art. 214 ust. 1 i art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., a także zasadę neutralności podatku od wartości dodanej (VAT), rozpatrywane w świetle zasad pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie – w przypadku gdy rejestrację podatnika do celów VAT unieważniono z powodu niewykazania podlegających opodatkowaniu transakcji w złożonych przez niego za sześć kolejnych miesięcy deklaracjach VAT, lecz pomimo tego unieważnienia podatnik ten nadal prowadzi działalność – przepisom krajowym, które pozwalają właściwemu organowi podatkowemu na nałożenie na owego podatnika obowiązku pobierania VAT należnego z tytułu jego opodatkowanych transakcji, pod warunkiem że podatnik ten może ubiegać się o ponowną rejestrację do celów VAT i odliczać VAT naliczony. Okoliczność, że członek zarządu podatnika jest współnikiem innej spółki, która jest objęta postępowaniem upadłościowym, nie może jako taka być podnoszona w celu automatycznego odmówienia temu podatnikowi ponownej rejestracji do celów VAT.

(¹) Dz.U. C 378 z 9.11.2020.